

[Aksel Larsen.]

Ungdomsorganisation, hvor han har særlige Muligheder for at komme til at tale — hvis dette Moralbud skal gennemføres, saa fører det til, at Kvinderne maa holde op med at have selvstændigt Erhverv, maa være økonomiske Slaver og afhængige af Mændene, kort sagt, at Udviklingen skrues ganske kolossalt tilbage. Dette vender vi os imod. Jeg tror i denne Forbindelse, at det er en stor Vinding for „Dansk Kvinde-samfund“, at de konservative Ledere har udmeldt sig, for det havde ikke været rart i Længden at have Folk med den Slags reaktionære Anskuelse inden for Kvindernes egen Organisation.

Vi er af den Opfattelse, at Kommissionens Forslag i dets Helhed er til at bygge paa. Der kan være Enkeltheder i det, som det var ønskeligt at faa ændret, men der er kun een, der forekommer mig nogenlunde væsentlig, og den drejer sig om Embedslægerne. Jeg finder, det vilde være praktisk at faa disse Embedslæger erstattet med Kvindens egen Læge, og det vil i de fleste Tilfælde sige Sygekasselægen. At en Læge, som har særlige Forudsætninger for at dømme om, hvorvidt det er lægeligt forsvarligt at foretage Afbrydelsen, ogsaa bør spørges til Raads, anser vi for en Selvfølgelighed.

Hvis Regeringens Lovforslag virkelig skulde blive vedtaget, hvad jeg nu vægrer mig ved at tro, saa kan man være forvisset om, at Svangerskabsafbrydelserne ikke vil standse, at deres Tal ikke vil falde. De vil ikke falde, fordi den brede Befolknings Kvinder paa Grund af de økonomiske og sociale Forhold i Samfundet i mange Tilfælde fortsat ikke synes, de ser anden Udvej, og derfor griber til den kriminelle Abort. Og de vil ikke falde, fordi Overklassens Kvinder jo kender Tusinder af Udveje, som Ministeren ikke vil se. Ministeren mener, der er lukket, hvis han forbyder private Klinikker at beskæftige sig med dette. Nej, dette Lovforbud vil bevirke, dels at det sker i Smug, foretaget af samvittighedsløse Læger, der gør det for Betaling, og dels, at der gaar en Del Valuta ud af Landet — intet andet.

Overklassen har altid klaret sig paa de Omraader, har haft et særligt Monopol, til Trods for at der for dens Vedkommende ikke var økonomiske Omstændigheder, der talte til Gunst for en Indskrænkning af Børneantallet. Men dette, at det ikke længere skulde være et Privilegium for Overklassen, at Retten til at regulere Børneantallet skulde udstrækkes til hele Befolk-

ningen — det er det, Overklassen vender sig imod, og det er under Indtryk heraf, at Regeringen er kommet med sit reaktionære Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at den Debat, der nu føres, og den Behandling, der nu skal foregaa i Rigsdagen af disse Lovforslag, var en Afslutning paa den mangeaarige Diskussion. Det ærede Medlem tager fuldkommen fejl. Saa længe de sociale Forhold i Samfundet ikke er forsvarlige, saa længe standser den Diskussion ikke, og selv om man gennemfører saadanne Foranstaltninger, som her foreslaas, faar det ikke Diskussionen til at tie, men faar den til at blusse op med fornyet Styrke. Vi betragter heller ikke dette som en Afslutning, vi regner med, at Debatten her i Tinget er et Led i den almindelige Debat om Forbedring af de sociale Forhold og om Ændring i den givne Svangerskabs- og Seksuallovgivning under Hensyntagen til de øjeblikkelige Forhold. Og vi tror, at selv om i Øjeblikket Ordførerne for de 6 Partier har kunnet erklære deres Tilslutning til Justitsministeren i mere eller mindre begejstrede Vendinger, saa er der endnu en meget lang Vej, før dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov. Og der turde vel endnu være Chance for, at vi kan forhindre det i at blive til Lov overhovedet, at vi kan sørge for, at Regeringen i denne Henseende kan nedkomme med en Abort.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere, der har udtalt Tilslutning til Lovforslagene, og jeg takker i det hele taget for den rolige Forhandling, der har været ført. Selv den ærede sidste Taler talte i det store og hele, i hvert Fald hvor det drejede sig om mig, saa roligt og sagligt, at han kun enkelte Gange brugte nogle ganske svage Udtryk som „misbruge“, „forvanske“ og „forfalske“, hvad der jo ikke er noget i Forhold til, hvad vi ellers er vant til fra den Side.

Forhandlingen her staar altsaa i glædelig Modsetning til en Række af de Angreb, der i øvrigt har været rettet mod dette Lovforslag, og som viser baade i Pressen og paa Møderne to karakteristiske Forhold. Det gælder her som saa tit, at naar man har en fuldkommen uforsvarlig Samfundsordning paa et eller andet Omraade, som vi har her, og der saa gøres et Forsøg paa at bringe Orden til Veje, saa nytter det ikke noget, at vi alle sammen ved, at dette Problem i sig selv er uløseligt, at Samfundsforholdene paa mange Maader er saadanne, at det er meget vanskeligt at bringe en Løsning til Veje; en